

תת"ע 4887/02/14 - מדינת ישראל נגד עסקרי חאלד, על - ידי

בית משפט השלום לתעבורה באשקלון

תת"ע 4887-02-14 מדינת ישראל נ' עסקרי חאלד
תיק חיצוני: 38200858942

בפני משיבה: כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר
מדינת ישראל
נגד
המבקש: עסקרי חאלד על - ידי ב"כ עו"ד לז נקש

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבותו של המבקש ביום 18.3.14 בגין עבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע בחודש אוגוסט 2007 בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה ובעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף - בניגוד לסעיף 2 (א) לפקודת הביטוח.

המבקש לא הופיע לדיון ביום 18.3.14 ועל כן נשפט בהעדר.

ביום 8.6.14 הגיש המבקש באמצעות באת כוחו בקשה לביטול פסק דין.

המבקש טען, כי כתב האישום אשר הוגש לבית המשפט על - ידי ב"כ המשיבה לא חתום על- ידי תובע ולכן אין כל אינדיקציה לכך שגורם מוסמך אכן בדק את טיב חומר הראיות ואת כלל השיקולים בטרם הגשת כתב האישום לבית המשפט.

עוד טען המבקש, כי הוא כופר באשמה ומבקש את יומו בבית המשפט.

ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה.

בתגובתה טענה כי כתב האישום מסוג מסירה ביד הוגש לבית המשפט אך כאינדיקציה לזימון כדין וכי כתב האישום אושר ונחתם במחשב על - ידי תובע, לראיה לכך צירפה ב"כ המאשימה את כתב האישום חתום על-ידי תובע מוסמך.

לאחר שעיינתי בטענות ב"כ הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

אכן צודקת ב"כ התביעה, כי כתב האישום מסוג מסירה ביד אשר הוגש לבית המשפט הוגש אך כאינדיקציה לזימון כדן.

ברע"פ 4624/13 רוסלן קוזניצוב נ' מ"י - (פורסם במאגרים המשפטיים) טענת המבקש לפיה, בהיעדר חתימת תובע לא הונח בפני ביהמ"ש כתב אישום כמשמעותו בדין, נדחתה. זאת ועוד, תקנות 38(א) ו-44(ב) ותקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי קובעות כי **הזמנה למשפט אשר נחתמה בידי שוטר שהוציאה- דינה כדין כתב אישום שהוגש לבית המשפט כדן**. ודוק: **אפילו אם נפל פגם של היעדר חתימת תובע על כתב האישום**- ניתן לומר לעתים כי מדובר **בפגם טכני**, שאיננו מצדיק את ביטול ההליך המשפטי כולו (ראו לעניין זה: רע"פ 4338/04 נאור נ' מ"י - (פורסם במאגרים המשפטיים)).

כידוע, זכותו של נאשם ליומו בבית המשפט אינה אבסולוטית ומולה עומדים זכויות ואינטרסים נוגדים (ראו לעניין זה: רע"פ 2282/07 דניאל דגן נ' מ"י, רע"פ 3910/11 סימון ספיאשוילי נ' מ"י - **(פורסמו במאגרים המשפטיים)**). בית המשפט מופקד על האיזון ולצורך כך עושה שימוש בסמכותו הקבועה בסעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי.

בית המשפט העליון לא שינה עמדתו גם כשעסקינן בבקשות דומות הנוגעות לעבירות חמורות יותר כדוגמת נהיגה בשכרות) (ראו לעניין זה: רע"פ 3507/11 ימין נ' מ"י, רע"פ 8322/11 יעקב בן-טוב נ' מ"י רע"פ 4340/12 יצחק איבגי נ' מ"י - (פורסמו במאגרים המשפטיים)).

העונש שהושת הולם את מתחם הענישה ואינו חורג לחומרה.

אין עיוות דין.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ד, 25 יוני 2014, בהעדר הצדדים.